

ב"ל (חיפה) 1265-08 - קעדאן וליד מוחמד נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 1265-08 - קעדאן וליד מוחמד נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 1265-08

קעדאן וליד מוחמד

ע"י ב"כ עו"ד אפטימה מוחמד

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד יפעת קונה

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[21.01.2013]

כב' השופטת (בדימ') מיכל אריסון-חילו נציגת ציבור (עובדים) גב' שרה דורון

פסק - דין

1. לפנינו תביעת התובע, מר וליד מוחמד קעדאן, לתשלום גמלת השלמת הכנסה.

2. התובע, יליד 1941, הינו תושב באקה אל גרבייה.

3. התובע מקבל קצבת זקנה החל מחודש 9/07. אשת התובע, גב' סמיה קעדאן, קיבלה קצבת זקנה החל מחודש

5/04. אשת התובע נפטרה ביום 20.9.10.

4. בתאריך 5.8.07 הגיש התובע לנתבע תביעה להשלמת הכנסה לקצבת זקנה. הנתבע דחה את התביעה בתאריך

20.2.08 בשל הכנסות שייחס לתובע מנכסי מקרקעין.

5. עקב דחית התביעה על ידי הנתבע הוגשה התביעה דנן.

עיקר טענות התובע

6. בשנת 1973 הועברה קרקע, הידועה כחלקה 24 בגוש 8752 בבאקה אל גרבייה, ע"י יפוי כוח נוטריוני מאבי

התובע אל התובע על מנת שיבנה דירת מגורים. התובע בנה על חלקה זו דירת מגורים בשטח של 89 מ"ר, בה

התגורר עם אשתו וילדיו.

7. בשנת 1998 החל בנו הבכור של התובע, חאלד קעדאן, לבנות דירה למגוריו מעל דירת התובע, ובשנת 2001

התחתן ומאז הוא מתגורר בדירה עם אשתו וילדיו.

8. בשנת 1998, בנו השני של התובע, מוחמד קעדאן, רצה להתחתן. על כן, התובע בנה בקומת העמודים דירה עבורו ועבור אשתו, וויתר על דירתו בקומה הראשונה לטובת בנו מוחמד, אשר ערך בה שיפוצים, והוא מתגורר בה משנת 2003 עם אשתו וילדיו.
9. השטח הפנוי, הקרקע העודפת במגרש של 500 מ"ר, מתוכם 250 מ"ר נמצאים בצד המערבי ו- 250 מ"ר נמצאים בצד הדרומי, שייכים לבניו של התובע. על כן, לא ניתן לבנות על הקרקע העודפת תוספת בנייה או בניין עצמאי ונפרד.
10. משבניו של התובע בנו את דירותיהם מכספם, ומזה שנים הם גרים בהן עם משפחותיהם, אין התובע ואשתו יכולים להפיק הכנסה כלשהי מחלק הזכויות בחלקה.
11. השטח העודף נמצא בצמוד לצד המערבי והדרומי במגרש, עליו ניצב בניין המגורים בן 3 קומות של התובע ובניו. אין אפשרות לקבל היתר לבניית דירות חדשות על שטח של 250 מ"ר בלבד, כאשר בפועל אין לתובע שטח רצוף של 500 מ"ר.
- עיקר טענות הנתבע
12. אין מחלוקת כי דירות בניו של התובע אינן רשומות על שמם בטאבו או במס רכוש.
13. הנתבע לא לקח בחשבון, בעת חישוב זכאותו של התובע לגמלת השלמת הכנסה, את שווי דירות הבנים, על אף שאינן רשומות על שמם בטאבו.
14. בתאריך 14.2.08 ערך השמאי, גלעד יצחקי, שומה בעניינו של התובע, בה העריך את שווי הקרקע העודפת בסך של 211,000 ₪. השמאי ציין כי את שטח הקרקע העודפת של 494 מ"ר, ניתן לייעד לתוספת בנייה של דירות חדשות.
15. התובע לא המציא שומה נגדית מטעמו בעניין.
16. התובע לא הוכיח כי אביו המנוח העביר עוד בחייו את הקרקע העודפת בחלקה 24 לבניו של התובע. אין לקבל את תכנית החלוקה אשר צורפה לראשונה לסיכומי התובע, ואשר שונה מתכנית החלוקה של חלקה 24, אשר צורפה לתצהירי בניו של התובע.
17. בעל קרקע המרשה לבניו לבנות עליה את דירות מגוריהם, עדיין נחשב כבעל הקרקע לצורך חוק הבטחת הכנסה.
18. התובע הינו הבעלים של הנכס. הוא הרשה לבניו להשתמש בחלקה 24 על הקרקע העודפת, ויכול באותה מידה, לפנות את בניו מדירותיהם, או לממש את זכויות הבניה הקיימות על חלקה 24 וליהנות מפירותיהן.

19. לא נעשתה במקרה דנן כל פעולה מסודרת להעברת המקרקעין מהתובע לבניו, הן באשר לדירות המגורים והן באשר לקרקע העודפת, בין בדרך של רישום בטאבו ובין בדרך של יפוי כוח בלתי חוזר מאושר כדין.
20. הכנסות התובע ואשתו בתקופה שבין 9/07 עד 2/08 עולות על גובה קצבת הזקנה בצרוף השלמת הכנסה מקסימלית בתקופה הרלוונטית.
דיון והכרעה
21. תכליתו של חוק הבטחת הכנסה התשמ"א-1980, היא להבטיח הכנסה מינימאלית לאדם שאין ביכולתו לעבוד ולהתפרנס כדי מחייתו מטעמים שאינם תלויים בו, כעיקרון הנובע מזכותו של האדם לכבוד (ראה עב"ל 332/09 המוסד לביטוח לאומי - ג'בארין מוחמד אמין, ניתן ביום 14.12.10).
22. התובע טען כי, הקרקע העודפת במגרש בשטח של כ- 500 מ"ר, חולקה באופן שווה לשני בניו, חאלד ומוחמד, ע"י אביו המנוח. לפי נסח הטאבו, אביו המנוח של התובע הוא הבעלים הרשום של מגרש בשטח 1,145 מ"ר בגוש 8752 חלקה 24 בבאקה אל גרבייה. התובע המציא יפוי כוח בלתי חוזר משנת 1973 לפיו קיבל מאביו המנוח שטח של 400 מ"ר בחלקה 24 תמורת תשלום של 1,000 ל"י. התובע העיד כי, אביו נפטר בשנת 1995, ומאחר ויש לו רק אחיות, שהן נשואות, הוא ירש את אביו, ואילו אחיותיו לא קיבלו דבר (ר' עמ' 6 לפרוטוקול מיום 27.5.09, ש' 14-15). היינו, התובע עפ"י עדותו שלו, הינו היורש היחיד של אביו המנוח. על כן, התובע הינו הבעלים של המגרש בחלקה 24 בשטח של 1,145 מ"ר מכוח הירושה.
23. התובע לא המציא כל ראיה המעידה על העברת הזכויות בקרקע העודפת בשטח שירש מאביו המנוח כאמור, לידי בניו, וזאת לא בדרך של רישום הזכויות בטאבו, או במס רכוש, או באמצעות יפוי כוח בלתי חוזר, או בדרך של עריכת הסכם בכתב בינו לבין בניו. בעניין זה, נקבע כבר בדב"ע נג' 215-04 מנסור סובחי - המוסד לביטוח לאומי, עבודה ארצי כרך א (2) 674 כי "מבוטח שנותן לבניו להשתמש בנכס, אך לא פעל כדי להעבירו ונשאר בעל המקרקעין עדיין נחשב כבעל הנכס לצורך חוק הבטחת הכנסה".
24. התובע ובניו העידו כי לא נחתם כל הסכם בין אביו המנוח של התובע לבין בניו של התובע באשר לקרקע העודפת, וכי לא נרשמו זכויותיהם של בניו של התובע לא על הקרקע העודפת במגרש ולא על הדירות שבנו מעל דירתו של התובע.
- יתרה מזאת, טענת התובע כי אביו בטרם מותו ציווה בעל-פה את הקרקע העודפת בחלוקה שווה בין שני בניו, אינה סבירה, זאת הואיל ואביו המנוח של התובע נפטר, בהתאם לעדותו, בשנת 1995 (ר' עמ' 6 לפרוטוקול מיום 27.5.09, ש' 10). אם אכן, הוריש אביו המנוח של התובע בטרם מותו את הקרקע העודפת לבניו של התובע, לא ברור מדוע נאלצו בניו של התובע לבנות את בתיהם, החל משנת 1998, לאחר מותו של הסב, מעל דירתו של התובע, ולא על הקרקע העודפת, אשר לטענתם, הוריש להם הסב.
25. אשר על כן, אנו קובעות כי התובע לא עמד בנטל להוכיח כי פעל על מנת להעביר את הזכויות בקרקע העודפת לידי בניו.
26. מהערכת השמאי, מר יצחקי, ומעדותו בבית הדין, עולה כי שווי זכויות הבנייה על הקרקע העודפת הינן בסך של 211,000 ₪, כאשר להערכת השמאי ניתן לבנות על הקרקע העודפת בשטח א' בניין עצמאי ונפרד, ואילו על הקרקע העודפת בשטח ב' ניתן לבנות תוספות בנייה לבניין הקיים. הערכת השמאי ועדותו מהימנות עלינו ואנו מקבלות אותן.
27. בשים לב לאמור לעיל, שוכנענו כי בדין לקח הנתבע בחשבון, בעת חישוב זכאות התובע להשלמת הכנסה לקצבת זקנה, את שווי הקרקע העודפת, ומשכך בדין נדחתה התביעה על ידי הנתבע.
28. משאלה פני הדברים - התביעה נדחתה.
אין צו להוצאות.
29. הדיון התנהל במותב חסר, משנציג ציבור הוזמן ולא התייצב.
30. לצדדים זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלת פסק דין זה.
ניתן היום, י' בשבט תשע"ג (21 בינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.